

være istand til paa egen Haand at tage Beslutning om Indtægter, der skulle tilveiebringes for Havnen igjennem Afgifter. Den væsentlige Afgift til Indtægt for Havnen er den saakaldte Accise; denne er fastsat ved Lovgivningsbestemmelser og en Omordning eller Forandring deri er undergIVEN Rigsdagens Medvirkning. Det er ikke mange Aar siden, at Rigsdagen medvirkede til, at en Forhøielse af Accisen saldt bort. Saaledes er Forholdet nu, men bliver Havnen Communsens, saa vil Communalbestyrelsen paa eengang have at gjøre Fordringer til Havnen og at bevilge, hvad der behøves, for at Fordringerne kunne fyldestgøres.

Besæfely: Den meget ærede Landsthingsmand, som nu satte sig, har i sit første Foredrag fremhævet en Række af Betragtninger om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt for Rigsdagen, at den skriver Lovforslag, eller om det ikke er det rette Standpunkt, at det er Ministeriet, der fremlægger Lovforslag, og at det kun er ved enkelte Forbedringer, at Rigsdagen medvirker til, at et Lovforslag bliver til Lov. Jeg troer ikke, at denne hans Anskuelse vil finde Modsigelse, idetmindste er jeg aldeles enig med ham deri. Jeg troer, saaledes som han i sit Foredrag antydede, at det er Ministeriet, der bærer Ansvar for de Love, der gives; Rigsdagen er medvirkende, men det egentlige Ansvar for Lovene og deres Givelse har Ministeriet. Men det forekommer mig ikke, at man deraf kan udlede Noget med Hensyn til Udvalgets Stilling ligeoverfor det nærværende Lovforslag. Jeg er som sagt aldeles enig deri, men derfor troer jeg ikke, at Udvalget burde være kommet til det Skridt at sige: dette Lovforslag kunne vi ikke tiltræde, vi kunne heller ikke forbedre det, og derfor indstille vi det til at forkastes af Landsthinget. Jeg troer ikke, at dette er en hensigtsmæssig Stilling for et Udvalg at indtage. Jeg antager, at det paaligger et Udvalg at søge at komme til en Overenskomst med Ministeriet om, hvorledes en Sag skal behandles, der er sat i Bevægelse fra Regjeringens Side, og hvorledes et Lovudkast derom maatte kunne blive ophøiet til Lov. Det er denne Vej, Udvalget er gaaet, og jeg troer ikke, at man med Grund vil

kunne fremsætte nogen Bebreidelse imod Udvalget i saa Henseende. Udvalget har søgt at komme til en Overenskomst med Ministeriet om denne Sag, og det har, som allerede af den ærede Ordfører antydet, indtil idag staaet i den Formening, at en saadan Overenskomst var tilveiebragt mellem Ministeriet og Udvalget. Dette med Hensyn til, hvad den ærede Taler har anført om, hvorledes Udvalget burde have stillet sig til Sagen. Det er mig imidlertid ikke ganske klart, hvad han vilde have, at Udvalget skulde have gjort. Han har efter at have fremsat sine almindelige Bemærkninger om, hvorledes Rigsdagens Stilling er til Lovforslaget, dog udtrykkelig yttret, at det ikke var hans Hensigt at ville virke til, at det stillede Forslag blev forkastet. Men dersom dette ikke skulde blive Tilfældet, saa veed jeg ikke, at Udvalget kunde gaae nogen anden Vej end den, det er gaaet. Den ærede Taler har dernæst med Hensyn til Sagens Stilling gjort opmærksom paa, at det Første, man maatte vide, var en Fastsettelse af Retsspørgsmaalet, saa at man fik at vide, hvem der eier Havnene, om de ere Communsens eller Regjeringens, og den ærede Taler henviste til Forhandlingerne om denne Sag, da den første Gang laa for. Jeg skal, da jeg deeltog i disse Forhandlinger, dog ogsaa gjøre opmærksom paa og tilbagefalde i Thingets Grundring, at jeg dengang udhøvede de Uoverensstemmelser, der finde Sted imellem Lovudkastets Motiver og selve dets Indhold, og at det, der opvakte Betænkeligheder hos mig, var, at man syntes ved Lovudkastet at ville have det Spørgsmaal endelig afgjort, hvis Havnen er, og om Havnevesenet vedblivende skulde sortere under Indenrigsministeriet. Ved mine Bemærkninger dengang gif jeg kun ud paa, at jeg antog, at det ikke vilde være hensigtsmæssigt ved denne Sag, hvor dette Spørgsmaal endnu ikke var drøftet, at faae det afgjort, om Havnen var Communsens; efter min Anskuelse er den det, men det er nu en anden Sag. Da Regjeringen imidlertid holdt saa stærkt paa, at Bestyrelsen skulde forblive der, hvor den hidtil havde været, var det, at jeg gjorde opmærksom paa, at de i Lovforslagets Motiver anførte Argumenter ikke vare